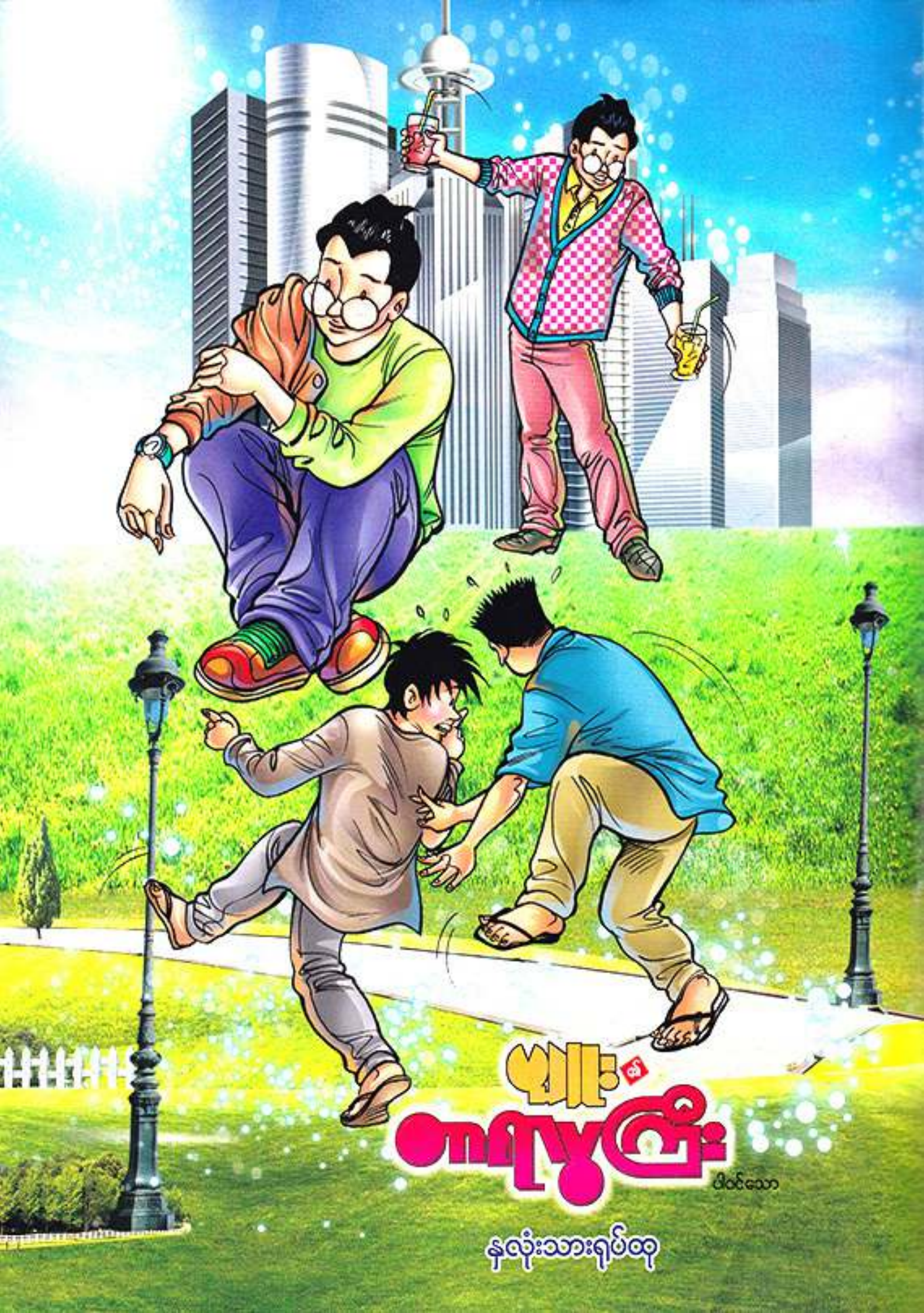

အား
စာပေဗိမာန်

ဝီရိယ

နတ်သားရုပ်စုံ

ကမ္ဘာဦးအစက...
 ချစ်သူတွေ ဖြစ်ခဲ့
 ကြသည့် အာဒံနှင့်
 ဧဝတို့ သမီးရည်းစား
 ဘဝမှာ... ဘယ်နေရာ
 တွေမှာ လည်ပတ်ခဲ့
 ကြသလဲ... ကျွန်တော်
 စဉ်းစားကြည့် မိသည်...
 ပလာဇာမျိုး... ကဖေး
 ဆိုင်မျိုး... ရွှင်ရွှင် ရုံမျိုး
 ဧဒင်ဥယျာဉ်ကြီးထဲမှာပဲ
 သူတို့ နှစ်ယောက်လက်ချင်း
 တွဲ... လမ်းလျှောက်နေကြ
 မည်လား... ..

မဟုတ်ဘူးဟေ့
 ဒီမှာ.....
 နေတာ...ဟဲ့...ဟဲ့...

မြန်မာ ဗီဒီယို အတ်ကာတွေ ဟောလိဝုဒ
 ရွှင်ရွှင်ကားတွေလည်း မရှိသေး မကြည့်ဖူးသေး
 တာမို့ ဧဒင် ဥယျာဉ်ထဲမှာ သီချင်းတွေဆိုတွဲ
 နေတာမျိုး လုပ်တတ်ကြဦးမှာ မဟုတ်ဟုထင်သည် ...

ဟေး... ကိုယ်ကသာ
 ကိုယ်...
 ပျောက်တာ...
 အဖြစ်လဲ...
 အဖြစ်လဲ...

ခြေညောင်း
 အာညောင်းတယ်...လား
 လေဒီ...ဟိုသစ်ပင်
 အောက်မှာ အေးအေး
 နားမယ်...

ဘဲရီး ဝွတ်...
 ဒါလင် ဒီ ဒီ ...

တွေးကြည့်လျှင် တကယ့်အငြိမ်း ဘာဆို
 ဘာမှ...မလိုအပ်သော သူတို့ဘဝတွေမှာ...
 ဒေသယျာဉ်ကြီးသည်သာ သူတို့ဘဝသူတို့
 အချစ်ကမ္ဘာကြီး ဖြစ်နေလိမ့်မည်...အာဒီ...
 အဖို့ ချစ်သူဝေကို အချစ်တစ်ခုမှလွဲ၍...
 ဘာမှပေးစရာမလို...အခု ကျွန်တော့်မှာတော့...

ကြယ်သခင်ရဲ့ အလိုကျ ရန်ကင်းစင်တာ
 ထဲမှာ...ခြေတိုအောင် လျှောက်လိုက်
 နေခဲ့ရသည်... ...

ကြယ်သခင် စိတ်တိုင်းကျ တစ်ဆိုင်ဝင်တစ်ဆိုင်ထွက်
 ညွှန်နောက်နေသမျှ...ကျွန်တော် မျက်နှာတစ်ချက်
 မညှိုးရဲဘဲ...နံဘေးမှာ ငြိနေခဲ့သည် ...

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်ဆို
 သော ဘာရာဟွကြီး သည် ကြယ်သခင်
 ဆိုသော ချစ်စရာ ကောင်မလေး၏
 တရားဝင်ချစ်သူ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်...

ပွဲကြီး...ဒါလေး
ကြည့်စမ်း ငါနဲ့လိုက်ရဲ့
လား...အို လိုက်လိုက်
မလိုက်လိုက်ဟာ..ကြိုက်
တယ်...လိမ္မော်ရောင်နဲ့
အပြာနုရောင် ပို
ခရေစီပဲ ...

သူက ခေါင်းညှိတ်ထောက်ခံရင်း
သိချင်းတစ်ပိုင်းတစ်စကို တိုးတိုး
လေး...ဆိုပြတော့... ကြွယ်သခင်
မျက်စောင်းလေးထိုးကာပြောသည် ..

ကြွယ်သခင် နှုတ်ခမ်းလှလေးတွေ
က...ကျွန်တော်ဘက်လှည့်ကာ
ထောက်ခံချက်တောင်း...ပြီးတော့
ကျွန်တော် ခေါင်းမညှိတ်ရသေးခင်
သူမ ဘာသာဆုံးဖြတ်ရွေးချယ်ပြီး
ဖြစ်နေ၏... ...

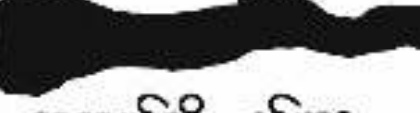
ပွဲကြီး ကြည့်စမ်း
ဒီ ဒီရိုင်းလေးကဆန်း
တယ်... ဖန်စီလည်းဖြစ်
တယ်... ငါဝတ်လိုက်
ရင်.. အပြီးလန်း
သွားမယ်...

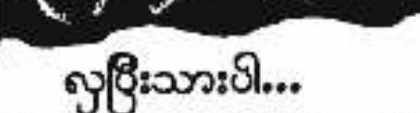
နင်နဲ့ဆို ဘာဝတ်ဝတ် ...

လှပြီးသားပဲ ...

တကယ်ဆို...နင်ဟာ...

လှပြီးသားပါ...

ချစ်သူထိုးသော
မျက်စောင်း
တစ်ချက်သည်
ချောကလက်
တစ်ခုထက်
ချိန်ကြောင်း
ကျန်တော်သိခဲ့
တာ...မကြာ
သေးပါ... ..

သမီးရည်းစား
ဘဝမှာကိုယ့်ချစ်သူရဲ့
မျက်စောင်းလေးက...
ချောကလက်စားရ
သလိုပဲ...

အေး...
အိမ်ထောက်ကျပြီး
သွားရင်တော့ အိမ်
မျက်စောင်းဟာတမာ
လို့...ခါးသွားတတ်
တယ်ကွ...

မင်း...
ဒီမနိနားဆွဲ
လေးကော...

နင်နဲ့ဆို
ပိလ္လသွားမှာ
ငါ ပြောရ
တယ်...

မဆိုးဘူး
နင့်မှာ...အနု
ပညာ မျက်စိရှိ
သားပဲ...အဟင်း
ဟင်း...ဟင်း...

ဒါပေါ့...
နင်ကသိပ်အလှ
ကြီး... မဟုတ်တော့
ငါက အနုပညာမျက်စိ
နဲ့...ကူညီပံ့ပိုးပေးရ
တာပေါ့...

မိုးကြိုး...
နင်နော်...ကဲဟယ်
ကဲဟယ်...

ဟား...ဟား...
ဟား...ဟား...

ကြယ်သမီး လက်သီးဆုပ်လေးတွေကို ခံယူခွင့်ရ
သော...ကျွန်တော်ရင်ဘတ်ကြီးက ကျေနပ်စွာ
အော်ရယ်သံကြောင့်... နံဘေးက လူတချို့လည်း
ကြည့်ကြသည်...ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ မှုတ်ပါ...
ပလာဇာထဲက နှစ်ယောက်သား လက်ချင်းတွဲလို့
ထွက်ခဲ့ကြသည်

မိုးကြိုး
မိုက်ကဲဆာပြီ
ဟာ...

ကြယ်သမီးသတိရတောင်းဆိုလို့ တော်သေးသည်...
ကျွန်တော့်မိုက်ထဲမှာလည်း တစ်ပိုင်း မြည်နေပြီ

မိတစ်ခါ
သွားစားဖူးတဲ့ဆိုင်လေး
မှာ သွားစားကြမယ်...
ဝန်ဆောင်မှုနဲ့ ဧည့်ဝတ်
ကျေပွန်မှုကတော့ ...
နင့်စိတ်တိုင်းကျ မြစ်စေ
ရမယ်လို့ မိအာမခံ
တယ် ...

ညွှန်းလှ
ချည်လား ပွဲကြီး
ရဲ့...

မိတကယ်ပြော
တာ...အဲဒီဆိုင်မှာ
ကြိုက်တာမှာလိုက်..မရဘူး
ဆိုတာ မရှိစေရဘူး စားပွဲထိုး
လေးတွေက စားသုံးသူ
စိတ်တိုင်းကျ ဆက်ဆံတာ
နင်လက်တွေ မြင်စေရ
မယ် ...

ကျွန်တော့် အညွှန်းစကားကြောင့် ကြွယ်သမင်း
မပစ်သလို နှင့် ဆိုင်လေးသို့ ပါလာခဲ့သည့် ...

အစ်ကိုတို့
ဘာမှား သုံးဆောင်
ချင်ပါသလဲခင်ဗျာ ...

အေးကွာ မိတို့
ရေဆာပြီး ရင်တွေပူ
နေလို့ ကောင်းကင်
ပေါ်က လဒဲ နှစ်ခဲ
လောက်..ရမလား...

ဟုတ်ကဲ့...
ရပါတယ်ခင်ဗျာ
ခဏလေး စောင့်ပါ
အစ်ကို...

စားပွဲထိုး ချာတိတ်လေး ထွက်သွားတော့
ဣန္ဒြေသခင် ကျွန်တော့်ကို ...
အူကြောင်ကြောင်ကြည့်သည်

မို့ကြီး နင်
ဂေါက်သွားပြီလား
ဘယ်နှယ့် လခဲရယ်
လို့...မဖြစ်နိုင်တာ...

အဲဒီ မဖြစ်
နိုင်တာကို စားပွဲထိုး
လေးက...မငြင်းဘဲ
ခေါင်းညှိတ်သွားတယ်
လေဟာ နင်စောင့်
ကြည့်ပေါ့ ...

ကျွန်တော် ပြောတော့ ဣန္ဒြေသခင် အံ့သြနေခိုက်
မှာပဲ... စားပွဲထိုးလေး ပြန်ရောက်လာသည် ...

မိတ်မရှိ
ပါနဲ့...အစ်ကို
မှာတု လခဲကကျန်
နေလို့ခင်ဗျာ ...

ကမ္ဘာကို
သွားတဲ့ ပြုလုပ်တု
ပြန်လာမှပဲ ရနိုင်မှာပါ
တခြားဘာများ သုံးဆောင်
ချင်ပါသလဲ ခင်ဗျာ...

ဒါဆို
ခွင့်ခိုဆော
အသားနှစ်ပွဲပေး
ပါ...ညီလေး...

ဟုတ်ကဲ့
ခင်ဗျာ...ဘယ်လို
စားမလဲ...
ခင်ဗျ...
...

အသား
ကျက်ကျက်နဲ့
အချိုကြော်လေး
ပေါ့ကွာ ...
...

စိတ်မကောင်း
ပါဘူးအစ်ကို...
အစ်ကို မှာတဲ့...
ဒိုင်နိုဆောအသားက
မရှိတော့ဘူး
ခင်ဗျ
...

ဘာကွ ...
မင်းတို့ ဆိုင်မှာ
ဒိုင်နိုဆောအသား
မရှိဘူးပေါ့
ဟုတ်လား...
...

စားပွဲထိုး ချာတိတ်လေး ထွက်သွားတော့
ကြွယ်သခင် ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြုံးလေး
ကြည့်ရင်း

ဒီတစ်ခါ
လည်း...သူဘာ
ပြောဦးမှာလဲ...
မှလို့...
...

စောင့်ကြည့်
လေဟာ ဧည့်ဝတ်
ကျောပွန်မှ ဘယ်လောက်
ကောင်းသလဲ ဆိုတာ
နင်တွေ့မှာပေါ့ ...
ဟော...ပြန်လာဦး...
...

မရှိလို့...
မဟုတ်ပါဘူး
ခင်ဗျာ... အသားက
ရှိပါသေးတယ်... ဒါပေမဲ့
မလတ်ဆတ်တော့လို့...
မရောင်းချင်တာပါ
ခင်ဗျာ ...

ကဲ...
တွေ့လား...
ကြယ်သခင်...
ဟား...ဟား...
ဟား...

ကျွန်တော် သဘောကျစွာ ရယ်မောတော့
လည်း အသံလေးထွက်
အောင် ရယ်တော့၏

ကဲ...
ကြယ်သခင် နင်
မယုံရင် ထပ်မှာ
ကြည့်လေ...

တော်ပါ ဖြီ ..
တော်ပါ ဖြီ ယုံပါ
တယ်... လောလော
ဝါလည်း မိုက်ဆာနေ
ဖြီ.. ဘာမှာရင်
ကောင်းမလဲ ..

ဒီလိုလုပ်ပါလား
အစ်မ ဒီဆိုင်မှာ
အရသာရှိတဲ့ ဟင်းလျာ
တွေ... နံ့လင်ပါတယ်...
ကျွန်တော်အကြံပေး
ပါ့မယ်...

ကြယ်သခင်
စားပွဲထိုးလေး
ညွှန်းဆို ရွတ်ပြ
သော... ဟင်းတွေ
ကို..
ခေါင်းညှိတ်မှာ
ယူသည်

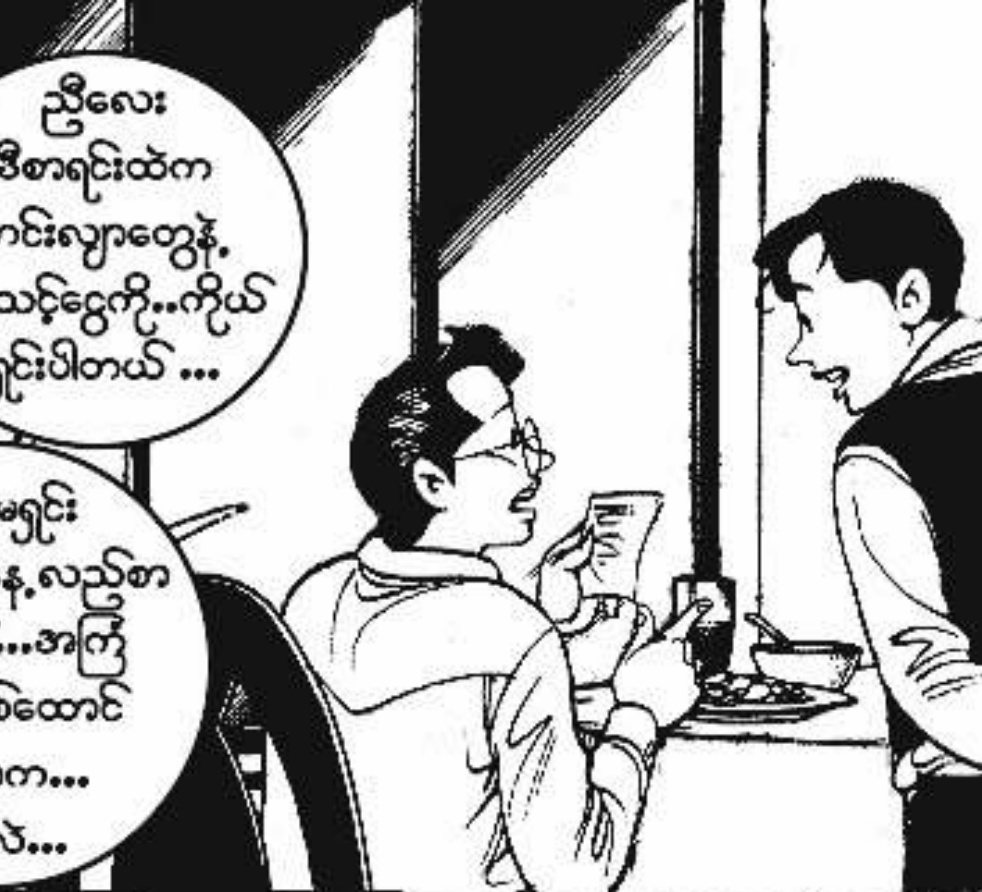

ကျွန်တော်တို့
စားသောက်ပြီး
ကျသင့်ငွေရှင်း
တော့...
ဘီလ်စာရွက်ကို
ကြည့်ကာ...
နားမလည်ခွင့်
တာမို့... ..

ညီလေး
ဒီစာရင်းထဲက
ဟင်းလျာတွေနဲ့
ကျသင့်ငွေကို...ကိုယ်
ရှင်းပါတယ် ...

အဲ...မရှင်း
တာက... နေ့လည်စာ
အတွက်...အကြံ
ပေးခဲ နှစ်ထောင်
ဆိုတာက...
ဘာလဲ...

ဒီလိုပါ အစ်ကို
ဟောဒီ အစ်မလေး
က...ဘာမှာရင်ကောင်း
မလဲလို့...မေးတော့...
ကျွန်တော်က ပူရွက်ကင်နဲ့
ခရူခေါက်ဆွဲစားပါလို့
အကြံပေးလိုက်ရ
တာမို့ပါ ...

သား...
ဒီနေ့...ဘယ်
သွားစရာ ရှိသေး
လဲ...

မနက် ကော်ဖီ ပိုင်းမှာဆုံ
တော့...ဒယ်ဒီက မေးလာ
သည်... ..

ဒီနေ့တော့
သားသွားစရာမရှိ
ပါဘူး ဒယ်ဒီ...ဘာ
ဖြစ်လို့လဲ ...

အေး...မင်း
ကို...နေ့တိုင်းမင်းရ
ခက်နေလို့ မေးတာ
မင်းနဲ့ ပါစကားပြော
ခွင့် ရမလား ...

ထုံးစံအတိုင်း တစ်ဖက်သားကို ရိုသ်သဲ့ ပြောတတ်သော ဒယ်ဒီကတော့ မေးလာချေပြီ ...

အင်း...ဒီမနက်ပိုင်းတော့
သား အားပါတယ်
ဒယ်ဒီ နေ့လည်တော့
ပူပြင်းတို့နဲ့ ချိန်း
ထားလို့..

လေးစားစရာ
ကောင်းပါလား...
မိသားက ဖီဖာကွက်
ဘလတ္တထက်တောင်
အလုပ်များနေပါလား
ကွ...ဟေး...

ဒါတော့
ဒယ်ဒီ ရဲ့သား
ပဲဗျာ...ဟဲ့...
ဟဲ့...ဟဲ့...

ဟေ့ကောင်
ရွတ်နောက်နောက်
လုပ်မနေနဲ့ မင်း
အသက် ဘယ်လောက်
ရှိပြီလဲ...

ဟင်...
ကျွန်တော့်ကို
မွေးခဲ့တဲ့ ဒယ်ဒီတောင်
ကိုယ့်သားအသက်ကို
မသိဘူးလား...ခွင့်
ပါပဲ...

ဟာ...ဒီကောင်..ငါမေးချင်တာ မင်းအသက်နှစ်ဆယ်
ကျော်ပြီ... ဘွဲ့တစ်ခုလည်း ရပြီပြီ... ကွန်ပျူတာသင်တန်း
စာရင်းကိုင်သင်တန်း...အင်္ဂလိပ် တရုတ် စကားပြော
သင်တန်းတွေလည်း အကုန်တတ်ပြီပြီ

ဒီအသက်
အရွယ်နဲ့...ခုလောက်
ထိ...ကျွမ်းကျင်တတ်
မြောက်နေတာ ဒယ်ဒီ
ဂုဏ်ယူစရာပေါ့ ...

အေး...ဒီထက်
လုက်ယူစရာကောင်း
အောင်... မင်း လူ ရှိသေး
ရှင် ရှိသေး အလုပ်တစ်ခု
တော့ လုပ်ပြသင့်ပြီ...

ဗျာ...
ကျွန်တော့်ကို
ဘုန်းကြီးဝတ်ခိုင်း
နေတာလား
ဒယ်ဒီ...

ဟေ့ကောင် ...
ဒါကမ္ဘာလီမှာ မင်းကို
တာဝန်ယူစေချင်တာ
ကွ... တော်တော်
ခွန်းဝေးတဲ့ကောင်ပု
ဦး ...

ဒယ်ဒီရဲ့ဆန္ဒကို ကျွန်တော် နားလည်လည်
ဒယ်ဒီက တစ်ဦးတည်းသောသားကျွန်တော့်
ကို...သူ့ရဲ့ ခြေရာ နင်းစေချင်သည် ...

ဒယ်ဒီဆန္ဒကို
သားသိပါတယ် ...
သားကလည်း
ဒယ်ဒီခြေရာနင်းချင်
တဲ့...သားပါ ...

အေး...
ဒါမှ ဒယ်ဒီသားကွ
က်..သား..ဘာ
လုပ်ရမှာလဲ ...

သား...
အရင်ဆုံး မိန်းမ
ယူမယ် ...

ဘာလို့...

ဒယ်ဒီတုန်း
ကလည်း အသက်
ဆယ့်ကိုးနှစ်မှာ
မိန်းမ ယူခဲ့တာ
ပဲလေ...

ဒယ်ဒီမျက်နှာကြီး နီမြန်းသွားခဲ့တာ ကျွန်တော့်
ကို...စူးစူးရှရှကြည့်သည်... မာမီသား အလွန် မိ
ရောက်မလာလျှင် ကျွန်တော် မလွယ်ပါ

သားကို ...မာမီ
ပြောစရာရှိတယ်
သား... သားရဲ့
အိမ်ထောင်ရေး
ကိစ္စ ...

သားအရမ်း
မိတ်ဝင်စားတယ်
မာမီ...ပြောပါ ...

အေး...သားကို
မာမီတော့ သမီး
လေး... ကြွယ်သခင်နဲ့
ရည်ရွယ်ထား
တယ် ...

ဟာ...
ကြွယ်သခင်
ဟုတ်လား
မာမီ ...

ဟုတ်တယ်
သား... အဲဒါ သားရဲ့
ဆန္ဒကို မာမီသိချင်
တာ...

ဟာ...မာမီရယ် ကြွယ်သခင် ဆိုတာ
သားနဲ့ငယ်ပေါင်းကြီးမောပဲ... ပြီးတော့
မာမီနဲ့ ကြွယ်သခင် တို့မေမေကလည်း
အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေတွေပဲ... မိဘစကား
နားထောင်တဲ့ သားလိမ္မာတစ်ယောက်ပဲ
ကျွန်တော် ဖြစ်စေရမယ် မာမီ ...

ကျွန်တော့်ဘက်က ပြင်းစရာအကြောင်း မရှိတာမို့
ကသောကမျှောခေါင်းညှိတ်လိုက်တော့ မာမီ
ကျေနပ်သွား၏ ...

နေပြီဦး ခြံ ရဲ့
မင်းသာမာက..အလုပ်
အကိုင်က မရှိသေးဘူး
ဘာလို့ အိမ်ထောင်ရေး
ကိစ္စကို အရင်စီစဉ်
နေရတာလဲ ...

မာဇီနဲ့တွေ့တော့မှပဲ ဒယ်ဒီရဲ့မျက်နှာ
ကြီးက အဖိအညှပ် ခံရသော...ခရမ်း
ချဉ်သီးမှည့်ကြီးလို... ဖြစ်သွားခဲ့သည်...

ကျုပ်သားကို
ဒီလိုမပြောပါနဲ့...
ကိုဘသော်...တော်
တုန်းကကော... ဘာ
အလုပ်အကိုင်ရှိ
သေးလို့လဲ ...

တော်
ဆယ်တန်းတောင်
မအောင်သေးဘဲ
ကျုပ်ကိုအရ ခိုးခဲ့
တာလေ ...

ကျုပ်သားက
ပညာတတ်ဘွဲ့ရပြီးသား
အသက်လည်းနှစ်ဆယ်ကျော်
ပြီ...တစ်ဦးတည်းသော သား
ကျုပ်တို့ပိုင်ဆိုင်သမျှ သားပဲ
ရမှာလေ... ဘာများလိုသေး
သလဲ...ကဲ ပြော ...

ဟုတ်တယ်
ဟုတ်ပါတယ်
ကွာ ...

ဒါပေမဲ့
သားကို အိမ်ထောင်
မပြုခင်...အလုပ်နဲ့
အကိုင်နဲ့ တည့်တည့်
ငြိမ်ငြိမ်ရှိစေချင်လို့
ပါကွာ ...

ဒယ်ဒီ လေလံတိုးတိုးလေးနှင့် မာမိကို
ရှင်းပြ တောင်းပန်သည်... ဒီတော့မှ
တွန့်ကုပ်ထားသော မာမိ မျက်လုံးတွေ
ဖြေကျကာ ...

တော် အဲဒီလို
ပြောပါလား သားကို
ရှင်ရဲ့ ကမ္ဘာဏီမှာ ဦးစီးနိုင်
အောင် အမြန်ဆုံးစီစဉ်
လေ..ပြီးရင် ကမ္ဘာဏီကို
သားကိုပဲ လွှဲပေး
လိုက်တော့ ...

အေးလေ...
သားကိုအားကိုး
ရပြီဆိုရင်.. ငါလည်း
အေးအေးဆေးဆေး
အနားယူလို့ ရတာ
ပေါ့ကွာ ...

မပူနဲ့...
ရှင် ကွန်မအင်္ဂါ
ခပ်ပွန်းတစ်ယောက်
တာဝန်လည်း
ကျေခံပြီးပြီ ...

သားအင်္ဂါ
မှာလည်း မိဘဝတ္တရား
ကျေပြီဆိုရင်...ဘိုးဘွား
ရိပ်သာဖြစ်ဖြစ် ဘုန်းကြီး
ဝတ်ပြီး ဖြစ်ဖြစ် အနား
ယူပေတော့ ...

ဟိုက်...

ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်ဆုံနေကျကော်ဖီဆိုင်လေး
ကို...ရောက်တော့ထုံးစံအတိုင်း ပူပြင်း ကိုတွေ့သည်
ကောင်တာနှင့်အနီးဆုံးစားပွဲနှင့်ထိုင်ရင်းကောင်တာမှာ
ထိုင်နေသော မိန်းကလေးကို ရိုဝေစွာ ငေးနေ၏ ...

ပူပြင်း
ရောက်နေတာ
ကြာပြီလား ...

ဒေါ့...
ဆိုင်ဖွင့်က
တည်းက ...

ကျွန်တော့်ကို မော့မကြည့်ဘဲ ဖြေသည်။ မျက်ဝန်း
တွေကတော့ မိန်းကလေးထံမှာ ကျောက်ချထားဆဲ ...

မိုးလုံး
ကော...

မလာ
သေးဘူး ...

ကျွန်တော် ပူ ပြင်းကို ကြည့်ကာ စိတ်မသက်
မသာဖြစ်မိသည်...မနက် မိုးလင်း ဆိုင်ဖွင့်ချိန်
တစ်ကြိမ်...နေ့လည်တစ်ကြိမ်...ညနေခင်း
တစ်ကြိမ်... သည်ဆိုင်ကို လာရသည် ပူ ပြင်း
ရောဂါက မသေးပါ

သည်ဆိုင်လေးက ဆိုင်ရှင်ရဲ့သမီးကို မြင်
တွေ့သွားပြီးကတည်းကပူ ပြင်းရောဂါ
သည်းသွားတာ ဖြစ်သည်... တစ်နေ့ကျန်ထိုင်
ပြီး...တစ်ခဏ စိမ်းကြည့်ဘာဝ ရောက်သွားသည်
ပူ ပြင်းကိုကျွန်တော်တို့ တားမရတော့ပါ

နာမည်အရင်း နေထက် ပူ ပြင်းပျောက်ကာ
ကိုသောက်ကြာ အမည် တွင်သွားခဲ့ရသည်အထိ ..

ကော်ဖီ
တစ်ခွက်နဲ့ ထိုင်ခဲ့
မီးခိုးထွက်အောင်ထိုင်
တဲ့... ကိုသောကြာ
ပဲ...